

KIADJA A MAGYAR BIBLIA MUNKAKÖZÖSSÉG

Felelős szerkesztő és kiadó:
prof. Badiny Jós Ferenc

LIBRO DE EDICION ARGENTINA

Hecho el depósito que establece la Ley 11.723.
Se terminó de imprimir el día 30 de enero de 1985
en la imprenta „Helvetia”, Vicente López 883, (1878)
QUILMES - Argentina.

MIÉRT „BIBLIA”...?

Bevezetőül meg akarjuk indokolni, hogy a káldeusok szerinti írásokat és hagyományokat összesítő könyvünk címében miért használjuk a „BIBLIA” elnevezést...?

Általában úgy tanítják, hogy a „biblia” a görög nyelv „biblos” vagy „biblon” szavának többesszámú kifejezése és jelentése „könyvek” lenne. Azonban sem a „biblos”, sem a „biblon” görög szónak nincs ilyen többesszámú esete. A görög nyelvet tanító ismertetések a „biblia” szót görögből átfajtott (etimologizált) latin szónak mondják, viszont a latin nyelvnek nincs „biblia” szava. Így a „biblos”, „biblon” és a „biblia” szavaknak eredetét a káldeusoknál kereshetjük, már csak azért is, mert a görögök — a „klasszikusnak” nevezett tudásuk legnagyobb részét a káldeusok hagyatékából sajátították ki. A „BIBLIA” szónak háromféle változatát láthatjuk a káldeus ékiratok szerint:

bi-----b i-----li-----a

A Világosság Beszéde

bi---bi-----li-----a

A Bölcs Szó Ügyelője

bi---bi-----li-----a

Az égi Tudás Beszéde

vagy

A Mennyei Bölcsesség

Szava

Ezért használtuk a BIBLIA nevet — a káldeusok írása és hite szerint.

A MAGYAR BIBLIA

Magyar Bibliánkban található igazságokat és a Mah-Gar nép történetét — a világ teremtésétől kezdve — a Káldeusok írták meg legelőször, mert ők az „írás” feltalálói.

Az ő országuk — az özönvíz előtt — hatalmas volt és nagy tudásukkal uralkodtak mindazokon a testvérnépeken, akik — a mai történelmi elnevezések szerint — Szkítiában, Sarmatiában, Médiában és Egyiptomban laktak.

A datolyapálmákkal teli folyamközben, a meleg éghajlaton, hatalmas városaik voltak a két folyó mentén, ahol az egyik folyó neve BARANA és a másik INDIGNA volt régen.

Mind a két folyam az AR-AR hegységből ered. Arról a vidékről, amit a héberek bibliája KUS Földjének nevez.

Nagy királyuk NIMRUD volt, aki városait építette és a tudományt és a tüzet az égből hozta magával.

KEZDET BEN...

1. Kezdetben létezett a Szellem, a Lélek és az Erő. A nagy „EGY”-ben élt a Minden felett. Leírhatatlan, kifejezhetetlen és elérhetetlen hatalmasságnak hittük. Neve: ÍZ.
2. ÍZ „volt” a Kezdetben és „van” örökké a Minden felett.
3. ÍZ alatt nyugodott a Csend. Mozdulatlanságában hordta az őanyagot. Az őanyagban — az ősvizet. Az ősvizben — az Élet ígérését. E három egységét is hittük. Neve: TEN.
4. Így lett nekünk a „kezdet”: ÍZ-TEN.

ÍZ EN-LIL TEN

TEREMTÉS

KEZDET BEN VOLT A CSEND
VIZ SÓT-T KÖDÉBŐL INDULT A VILÁG
DE BENNE RAJTA S FÖLÖTTE ÉLT A LELEK
AZI-ŐSVIZ KÖDÉNEK NEVE: TEN
ES A LÉLEKÉ: ÍZ
IGY LÉTEZETT KEZDET BEN: ÍZ-TEN
NAGY GARRAL LENDÜLT MAGASBA A TEN
TENGAR ERŐBŐL SÜRÜSÖDÖT A VIZ KÖDÉ
ES LÉTRE JÖTTEK AZ ŐSANYAG VILÁGAI
AZ ÍZ EREJE FÉNY LETT SA LÉLEK INDULT EL
A FÉNY UTJÁN A FÉNY EREJÉVEL, MELY
ÍZ MAGJAKÉNT HULLT RÁ A MEGMARADT
ŐS-VIZRE. IGY NEMZŐDÖTT AZ ÉLET, A TIN
AZ ÉLET TAVA LETT AZ ŐSVIZ, AZ ŐSANYAG
NEVE: AMA-PALIL
ÍZ ELSŐ SZÜLÖTTJE ÍZ-TEN FIA PEDIG A FÉNY
NEVE: EN-LIL AZ Ő VILÁGOSSÁGÁBÓL
SZÜLTE AMA-PALIL AMINDEN ÉLET ADÓJÁT
AMINDEN ÉLET ANYJÁT NIN-TI-L

A LÉLEK TEREMTÉSE

1. IZ-TEN — végtelen ködökben rejtőző — erejéből villámként vált ki a Fény, de nem tűnt el, mint a lecsapó villám, hanem lett Világossággá és örök maradt.

2. IZ-TEN „elsője”... a Világosság. Első akarata, első teremtménye az örökkévalóságban. Mielőtt élet „lett”, Világosság „VAN”.

3. Égi, örök tűz, tisztaság és igazság lakozik a Világosságban — IZ-TEN első gyermekében.

4. A Teremtő így lesz egy teremtményével, hisz a Világosság az Iz-Ten megnyilatkozása.

5. A Világosság — IZ-TEN örök titkaként lakozik a Lélekben.

6. Tartalmat ad az életnek, meleggé teszi azt és benne él IZ-TEN lehelete is.

7. Maga IZ-TEN — az Ő hatalmas erejével — él a Lélekben. Ezért hívjuk IZ-TEN-t — a Lélek szerint és a Lélek által — így: ÉN-LÉLEK (ÉN-LIL.)

8. Azért teremtette IZ-TEN a Lelket, hogy benne mindenütt és mindenkoron lakozzék. Az élő Lélek — IZ-TEN hajléka.

És így van ez jól.

AZ ÉLET TEREMTÉSE:

1. IZ-TEN a végtelenekben sűrítette össze az Erőt. Az Erőből pattant ki a Fény és lett Világosság.

2. A Fény melege vízzé változtatta a végtelenek ködét és a Fény — mint IZ-TEN magja — behatolt a vizek mélységébe.

3. IZ-TEN úgy akarta, hogy a vizek mélységéből virágként fakadjon az Élet... és úgy lett.

4. Az ősvíz így lett az Anya-Erő, mely Életet szül.

5. AMA-PALIL-nak (ősanyának) neveztük őt.

6. Első magzat-virága NIN-TI lett, ki az Élet folytonosítója.

7. Benne él az „egek anyja” — Dingir IL-AMA — is, mert életetadó ereje az egektől a földekig és a földektől az egekig ért.

8. Mert csak egek voltak a földek előtt és azután teremtettek a földek az egek között.

9. NIN-TI az égisz erő életfa is. Földi gyökér-nedvét az egek erejéből kapja.

10. Az égig érő üveghegy is ő. Rajta keresztül tündököl a földre az égi fényben ragyogó tisztaság, hűség és makulátlanság igazsága.

11. Ezért neveztük őt az „égig érő Nagyasszony”-nak — NIN-KURSÁG-nak.

12. Így teremtette IZ-TEN NIN-TI-t, az Élet adóját és szűzi, érintetlen valóságából — belőle — általa — az Életet... és jól tette.

* * *

A VILÁGOK, FÖLDEK ÉS AZ EMBER TEREMTÉSE.

1. IZ-TEN örök tüzet gerjesztett, melynek ereje KI-áradt. Az örök tűzből lettek a Napok és éltetik a Világosság világait Iz-Ten nagy akarata szerint.

2. A Napból árad minden KI-re IZ-TEN örök tűzének fénye és éltető melege.

3. Anyaggá lett így a KI, melyet IZ-TEN akarata bolygókká, földekké gyúrt egybe és ezek üzik, hajtják egymást a Nap erejében — IZ-TEN nagy rendje szerint. És ez a nagy Rend — IZ-TEN örök törvénye.

4. ÉN-KI nevet adtunk IZ-TEN — anyag-

ban rejtett — örök erejének, mely teremtett minden anyagot és minden testet.

5. Ahogyan ÉN-LIL a Lélek ereje, ura és elosztója, úgy ÉN-KI minden anyag teremője és titkos ereje.

6. Lepkeszárnynon szállt rá ÉN-KI az élet vizéből fakadt NIN-TI élő virágszirmára.

7. Az élő lepke hímpora termékenyítette meg azt és éledt belőle LIL-I-AM, a Lelkek Anyja, NIN-TI életet adó virágának nyolc virág-ágával.

8. A nyolcból „hét” virág lett az Élet Igérete. A nyolcadikban életre kelt maga az Élet anyja — a legkisebb — a kis NIN-TI.

9. LIL-I-AM — a hét virág-ágával sokasította be az egeket az égilakó szellemekkel, akik a világok őrei és vigyázói lettek.

10. Amikor aztán minden égi rendnek már meg volt a saját vigyázója, így szóltak egymáshoz az égilakók: „Teremtsünk embert, hogy legyen a földeknek is vigyázója”.

11. ÉN-KI-hez ért ez az óhaj és IZ-TEN — ÉN-KI ereje által — egyik föld porát keverte össze az Élet Vízével és formált belőle embert — a maga képére.

12. És amikor ÉN-KI megformálta azt, AMA-PALI-t hívta így: „AMA... határozd

— ÉN-KI ereje által — egyik föld porát keverte össze az Élet Vízével és formált belőle embert — a maga képére.

meg a sorsát ennek az ujszülöttnak”.

13. Akkor AMA — aki az ŐS-TEN volt maga, nagy garral lendült mozgásba. A TEN-GAR-ja, mely a minden élet vize, loccsant a testben lévő emberre és megnyíltak a világosságra szemei. ÍZ-TEN leheletét szivta magába. A lehelet Lélekké lett benne.

14. Életre kelt és az élet kisebbik anyja — a kis NIN-TI fogta őt kézen.

15. Így teremtette IZ-TEN az embert az égi-lakók között. És élt az ember testben IZ-TEN egyik erejeként.

16. És lett az ember IZ-TEN gyermeke a jóság, szépség, igazság és IZ-TEN örök törvénye szerint.

17. A Föld porából gyúrt teste IZ-TEN tökéletességének mása és e tökéletes testben lakozó Lélek tükrében IZ-TEN maga mutatkozik.

18. És akkor történt, hogy IZ-TEN elsőszülöttje — ÉN-LIL — elválasztotta az eget a földtől. A szent fokossal vágta ketté azt abban az időben, amikor a Föld Napja a KOS csillagképén át ragyogott.

19. A Föld porából formált ember így került az égi világból arra a földre, amelynek porát testében hordta. De nem volt egye-

dül a Földön, mert vele hullott a Földre a kezét tartó kis NIN-TI, LIL-I-AM legkisebbik ága, aki testet öltött és lett a Földön az Égi HÉV SZÜZE. Ezért lett a neve is HÉVE.

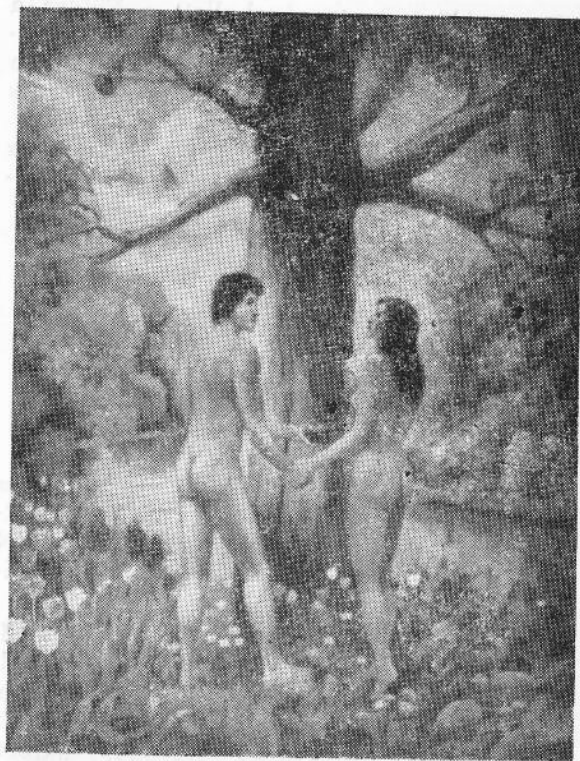
Így érkezett a földre az EM-BAR, ami az „Istenasszonyt” (EM) és „Párját” (BAR) jelenti.

De ÍZ-TEN úgy rendelte, hogy
«amikor az Ég elválasztódott a földtől,
a Föld eltávolodott az Égtől
s az EM-BAR hatalma gerjedt abba,
az Ég Fénye lett a Világ Világossága,
mely a Földön is tündökölt, mint
„Én-Lélek”.»

Így lett az Ég Fénye az EM-BAR Lelke.

20. De velük együtt hullott a földre a Kezdet Világából, a KOS CSILLAGKÉPÉBŐL, a szárnyas égi KOS is, akit ÍZ-TEN rendelt melléjük az élet kezdetének irányítójául.

21. Így álltak a földön hárman. NIN-TI, az Élet Anyja, a KOS világból földre rendelt ember és a Kos Világ égi, szárnyas kosa. Elindultak hárman a földön. Elöl az égi KOS és mögötte az ember és Asszonya, akiben NIN-TI, az Élet Tavának legszebb virága, az égi Szüzanya vált testté.

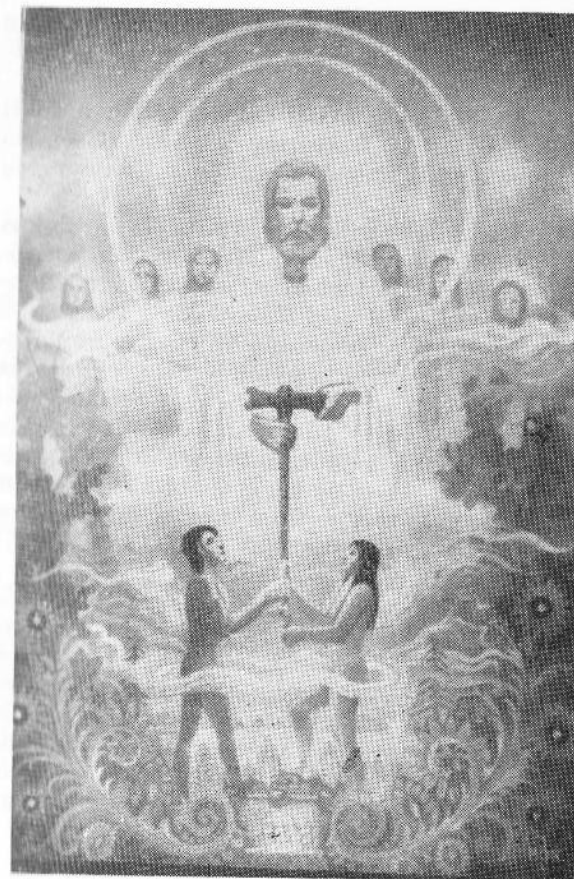
Így érkezett a földre az EM-BAR, ami az „Istenasszonyt” (EM) és „Párját” (BAR) jelenti.

1. ÍZ-TEN tökéletes alkotásában, az ő változtathatatlan akarata szerint, ÉN-LIL elválasztotta az Eget a Földtől és messzire távolodott a Föld attól.
2. ÉN-LIL kiásta a MAG-ot a Föld belsejéből, hogy majd kalász fakadjon belőle — a Rendeltetés szerint.
3. Az Ég és a Föld szövetségévé a Fokost avatta, a Fokos és a Nádkosár hivatásául pedig a MUNKÁT rendelte.
4. Így magasztalta fel ÉN-LIL a Fokost. Aranyból lett az ő Fokosa és ezüstből annak dísze. Feje lazúrkő és foka erős, mint a gátakat döntő Égi Bika.
5. Amikor ÉN-LIL megteremtette így a Fokost és annak sorsát is megszabta, fején ékeskedő Szent Koronáját annak az EM-BAR-nak fejére illesztette, akit már előbb a Földre küldött és most kegyes szemmel nézett rájuk.
6. Az Ég lakói mind köréje sereglettek és ÉN-LIL elibük tette a Szent Fokost.
7. Imával hódoltak ÉN-LIL-nek az Ég lakói és aztán — égi szózat kíséretében — átadták ÉN-LIL szent Fokosát a földi EM-BAR-nak, hogy a rávetett sors szerint használja azt.

8. Az Ég lakóinak szózata pedig ez volt:
„Vegyétek ÉN-LIL Szent Fokosát örök szövetségül. Mert szövetséget állapítunk meg mi közöttünk és ti közöttetek és a ti magotokból utánatok jövő nemzedékek között.
9. ÍZ-TEN — ÉN-LIL által — tinéktek és nemzedékeiteknek adta a Földet, a Tudas Fájával — örök birtokul. Telepedjétek és gyarapodjatok a négy folyók gazdag vidékein.
10. A Szent Fokos ama szövetségnek jele, melyet meg kell tartanotok mi közöttünk és ti közöttetek, akik majd a földi helyeken — a MUNKA erejével — felépítitek ÍZ-TEN földi birodalmát. E Szent Fokos Szövetsége adja meg nektek a Föld birtokolásának hatalmát.
11. Azért rendeljük, hogy nemzedékeitek fiainak mindegyike éljen és munkálkodjon e Szövetség Fokosának erejével. A kezében tartsa és jól használja azt ÉN-LIL dicsőségére.”
12. És — amikor ÉN-LIL aranyfokosát földreszállt EM-BAR kezében látta, villámfényt szórt arra és mennydörgésként így hallat szava a Földre: „Szövetséget kötöttem veled kosi EM-BAR a Fokos

erejével. A Föld ura lesz mindaddig, míg hűséggel szolgálod és megtartod szövetségemet.”

13. Az Ég lakói pedig jól segítették a földi kosiakat a Szövetség szerint. Bőség és boldogság fakadt a földön a Fokos ereje által.
14. Városokat épített a Fokos és a Fokos Háza lett az Igazság szentélye, de a Szövetség ellen lázadó házat, az engedetlenség otthonát is a Fokos dönti romba.
15. Lemetszi a gonoszság fejét. Letöri koronáját és kivágja gyökerét, de segítője és oltalmazója a Jóság virágát termő Életfának.
16. ÉN-LIL Atya meghatározta a Fokos hivatását... és az Ég és Föld között kötött szövetség ereje által pedig mindörökre rendelte azt, hogy: „A FOKOS DICSÉRTESSEK...”
17. Az Ég lakói jól teljesítették a Szövetséget. Mert — ahogy a földi EM-BAR testében él a Lélek fénye — és annak ereje által uralja, formálja az anyagot — folytatva ÍZ-TEN akarata szerint a Teremtés munkáját — ugyanúgy az Ég lakói között ÉN-KI volt az, aki a Lélek — ÉN-LIL — ereje által teremtett tovább minden anyagot és testet.

18. ÉN-KI áldotta meg — a Szövetség szerint — a Tudás Fájának országát — fákkal, növényekkel, madarakkal és állatokkal sokasítva meg azt a Föld színén és aranyat, ezüstöt, rezet és mindenféle ércet rejtett annak belsejébe. Az Ég lakói közül IS-KUR lett ezek gondozója, mert ő hozta az aranyat és az ezüstöt az Égből a Földre.

19. Aztán a négy folyó vizeit gazdagította ÉN-KI bőséggel és a halak sokaságával. A vizek vigyázójául EN-BI-LULU-t rendelte az Égből.
20. Az EM-BAR fiai pedig — a Tudás Fájának erejével — ekét és igát szerkesztettek. A Fokossal formálták azt. Elvetették ÉN-LIL által a földre adott magvakat és kalászba szökkent gazdag termés ékesítette a földi mezőket. Öntözőcsatornákat is épített a Fokos és ezek gondozójául ÉN-KI az égilakó EN-KIM-DU-t tette.
21. Bőség és öröm lakozott a Földön. Házak építésébe is kezdtek és a téglavetésre, a téglavető formák készítésére az égilakó KABTA tanította meg a Kusok nemzetiségét.
22. Az állatok is megsaporodtak. Istállókat építettek nekik. Tejüket lefejték. ÉN-KI

úgy akarta, hogy DUMUZZI — az Ég hű pásztora — tanítsa meg ÉN-LIL népét az állatokkal való bánásmódra és tejük felhasználására. Így tartották, őrizték az Égiek a földi Kusokkal, Én-Lil Szent Fokosának népével, kötött Szövetséget.

A FÉNYÖZÖN ÉS A VIZÖZÖN

1. Az Ég lakói jól tartották a Szövetséget, Aldás és bőség fénye özönlött a Kusok földjére. Én-Lil vetőmagjai kalászba serdültek és gazdag termésük megadta a mindennapi kenyeret.
2. A Tudás Fája is ontotta gyümölcseit és a „tudatlanság” — amit az ősi nyelv SAG-KUG-GA néven mondott — Tudás-sá lett a Fény özönében.
3. A földi élet sok új tapasztalata — az égi tanítók sugallata által — és a Fokos erejével, a Kusokat tudókká, okosokká és bölcekké tette.
4. Ekét csináltak s avval szántottak. Vetettek és arattak. Minden munkához számszámot alkottak. Házakat építettek először sövényből, farudakból, nádból, azután téglát vetettek. Azzal készítették szép házaikat és a sok ház egymás mellett szép várossá lett. Földjeiket öntözőcsatornákkal táplálták és a bőséges víz életet adott minden növénynek, vete-ménynek, fának a Nap áldott sugara alatt.

5. Mert ahogyan folyókká lettek a „kezdet” forrásai, úgy a kusok népe is igen megsaporodott. Először csak a folyók mentén telepedtek. Aztán átkeltek a folyókon és megkerülték a tengereket is. Tutajokat, csónakokat és hajókat épített a Fokos ereje és kenderből szőtt vitorláikba kapaszkodó szél vitte azokat a vizeken.
6. És minden úgy volt, mint a Kezdetben. ÍZ-TEN ereje az életet a NAP fényével adta és ez a Fény Lélekként tündökölt a Föld emberében. Mert Földből, Vízből és Tűzből lett az ember világa és az Élet lehelete vette körül azt. A Földön kívül — ÍZ-TEN Nagy Törvénye szerinti — Nagy Rendben keringtek az anyaggá lett Világok a nekik is Életet adó Napjuk körül.
7. Az Égből a Fényözönnel szállt az áldás a Földre, de az anyagból lett Föld elemei még nem találtak nyugalmat. A Föld gyomrából kitört a tűz és meglódította a vizeket és a vizek elöntötték a Földet hol itt — hol ott.
8. Az Égi lakók aggódva nézték a földi tüzek tombolását és a vizek száguldását. Mert a Földön sokfelé tomboltak az elemek. Csak a Kusok országaiban lakozott a békesség és a nyugalom.

9. ÍZ-Tenben élő és örökkévaló anyai erő, akit mi AMA-PALIL-nak — az égi teremtő hatalmasság Édesanyjának — nevezünk, egyik leányára bízta a földi teremtmények óvását és gondozását. Mert nemcsak a „kosiak”, a Kusok éltek már a Földön. Ők érkeztek „elsőként”, de a „kezdetben”, amikor a Föld Napja már más csillagképeken át ért a Földre, betelepült a Föld a többi csillagképek szülöttjeivel is. Szükség volt hát az égi gondviselőre, aki a földi teremtményeket óvta az elemek tombolásában. Mert bizony sokáig tartott, amíg a Tüzek megnyugodtak és a Vizek elcsendesedtek.
10. A Kusok NIN-TUD-nak — a „mindentudás Nénjének” nevezték égi oltalmazójukat, aki a Föld lakóinak gondját viselte. NIN-TUD — a tombolások idejében — kételtűvé változtatott sokakat a Föld lakói közül, akik félig hal — félig ember-testtel átéltek a víz-tengerek árjának pusztítását és a tüzek elől a vízbe menekültek.
11. A Kusok földjeit és népeit nem érték el a földi tombolások. Népükhöz a Fokos Szövetségének erejével a földi uralkodó hatalom az Égből szállt alá a Rend Trónusával és a TUDÁS Koronájával, amit

- En-Lil tett az első EM-BAR fejére. És En-Lil akarata teljesedett. A Kusok népe boldogságban, örömben és bőséggel ellátva élt ÍZ-TEN Rendje és Törvénye szerint.
12. Gyarapodtak a jóságban és a tudásban, mert a „minden tudás Nénje” — NIN-TUD — bölceket, tudókat adott középük, akik a Tudás Fényének lettek birtokosai. „KAL” nevet adott az ősi nyelv e bölcseknek és a hegyet, ahol a Tudás Fája volt, „KAL-DU”-nak — a „TUDÁS HEGYÉNEK” nevezték.
13. Az idő múlásával a kosiak mind „tudók” lettek, mert az ősi KAL-DU földjéről mindenüvé elmentek a bölcsek és tanítók oda, ahol a „kosiak” éltek. Le a nagy folyók mentén, át a tengereken és a nagy hegyeken túl is.
14. Legelősször a dél felé ömlő két nagy folyó mentén terjeszkedtek. Az egyiket BARANA, a másik IDIGLAT néven különböztették meg. A folyókban élt halak sokasága jó étele volt az új telepeseknek. A medréből, partjairól szedett puha agyag szolgált a téglák készítésére de formáltak belőle agyagedényeket, tálakat, fazekakat, korsókat is, melyeket a Nap tüze keményre szárított.

15. Azután tüzet is csiholtak úgy, amint NIN-TUD megtanította őket a tűz élesztésére. A tűz erejével erős téglákat égettek. Az égetett téglákkal házakat is és hamarosan sok hatalmas városuk lett a két folyó országában, amit KAL-DA-nak — a bölcsek, megvilágosodott KAL-ok országának — neveztek.

16. Sajnos a sok városból csak „öt”-nek a nevét ismerjük eddig. A sok káldeus agyagtáblán csak a következőket találjuk:

ERIDU... volt „az elhívottak” városa. NUN-KI ékjelekkel van írva a káldeus agyagtáblákon. Védelmezője és oltalmazója az égilakók között dingir NU-DIM-US, aki — neve szerint — „nem küld halált”.

Itt volt a „Tudás” háza. Itt tanították a bölceket, okosokat, akik ÍZ-TEN papjai lettek, de ők voltak az emberi egészség gondozói is és a betegségek gyógyítói. ALULIM volt a neve annak, akit az égből jött földi királyságra NIN-TUD ide küldött és itt ő 28.800 évig uralkodott. ALAGAR következett utána és 36.000 évig élt.

BAD-NAGAR-DIS nevű városban laktak a „dicsőített kosarak” készítői és rajtuk

NIN KURSÁG égi szeme örködött.
De nemcsak nádkosarakat tudtak készíteni itt, hanem hajókat is csináltak összefonott nádkötegekből, csónakokat és ke-
rekes kocsikat is.

ERIDU királysága aztán itt telepedett meg — szintén, mint az égből rendelt földi hatalom és itt uralkodtak:

EN-MEN-LU-ANNA... 43.000 évig,

EN-MEN-GAL-ANNA... 28.000 évig és

DUMUZZI, az Ég Hú Pásztora... 36.000 évig.

PIR-PIR-AG — volt a másik városuk. Neve annyit jelent: „a Fényözön városa”. Oltalmazójául volt rendelve: PABIL-HARSAG... „a fény igaz pásztora”. Ide hozta át aztán NIN-TUD az égből rendelt királyságot és EN-SIPA-ZI-ANNA 28.800 éven át volt a király.

PIR-KIB-NUN — volt a „fény bölcseinek a városa” és maga a Napisten oltalmazta azt.

Itt laktak az „ég ügyelői”, akik jól ismerték a Nap útját és az Ég csillagainak a járását. Ők olvastak az „Ég Könyvében.” Uralkodójuk — NIN-TUD akaratával — EN-MEN-DUR-ANNA volt 21.600 éven át.

Aztán az uralkodás központja KUS-KUR-

RU nevű város lett. Itt laktak a „hegyi Kusok”. NIN-LIL, a Lélek Anyja oltalmazta őket.

Ez volt az utolsó helye az égből jött uralkodó hatalomnak és UBARTUTU volt itt a király 18.600 éven át.

Ebben az „öt” városban „nyolc” kiválasztottja volt az égből a földre küldött királyságnak és azok 241.200 éven át irányították a földi életet az égi lakókkal kötött Szövetség szerint.

A Tudás Fája jó gyümölcsei sok okosságot, tudást és bölcsességet adtak a káldeus népnek, a Kusoknak. Megtalálták az érceket a földben és mesterei lettek a fémöntésnek. Háziállataik voltak. Teheneket, juhokat fejtek és a tejből sajtot, túrót és vaját készítettek. Öntözőcsatornás termőföldjeiken mindig bőséggel arattak. Fonlatot csináltak a juhok gyapjából, lenből és kenderből és fontak, szőttek. Igavonó állataikra járomot tettek. Készítettek ekét és boronát is. De ők faragták az első TILINKA-t is a nádból, az első kürtöt az ökör szarvából és ők fújták ezeken az első dallamokat is IZTEN és Én-Lil dicséretére.

17. Mert még jól élt emlékezetükben az, hogy ADAMU volt ősapjuk és — az égi

NIN-TI-ből lett a földön ősanyjuk — HÉVE, akik KAL-DU-ban, a nagy hegyek vidékén szálltak le az égből a Földre. Apáról-fiúra szállt az a szent titok is, hogy az égi szárnyas Kos vezette őket a Tudás Fájához, ahol ÍZ-TEN a Föld javait és az egyesülés boldogságát ajándékozta nekik, mely Nagy Igéret bizonyosságaként szülte — az égi-lakó NIN-TI-ből földi-lakóvá lett — HÉVE a földi világ első ügyelőjét — HÉVEKUST.

18. E nagy hagyomány tudatában, KAL-DU-ra, a Tudás Hegyére való emlékezés miatt építettek a sík vidékeken hegyhez hasonló torony-templomokat minden városukban. Ezeket ÍZ-TEN dicsőítésére emelték. Téglákból raktak vastag falakat és az emeletek száma „hét” volt. E torony-templomok tetején volt az „ég-figyelőinek” hajléka, akik éjjel-nappal figyelték az eget és írták agyagtáblákra.
19. A torony-templom neve a KAL nyelven „HÉ-ZI-KAL-MA”... azaz „az örök élet országnak temploma” — volt. De sokféleképpen nevezték e templomaikat. Mondták azt is, hogy: „Isten szemének háza”, „az Élet helye” és úgy is, hogy: ZI-KUR-KAL... vagyis: „Az Élet Hegyének őrzője”... és ők úgy hitték, hogy

mindegyikben ott van ÍZ-TEN, amikor imádkoznak hozzá és segítségét kérik. E templomokban szentelték meg eredetük titkának hagyományait és tudatosították utódaikban eredetük valóságát. Így tanították:

„Kezdetben a szárnyas és tündöklő Égi Kos vezette ősanyánkat és ősapánkat az Égből — a Földre, a Tudás Fájához és így ők lettek a Minden Kezdet első, földi teremtményei.”

20. Ennek emlékére formáltak szinaranyból egy szárnyas kost és a Tudás Fáját is hozzá. Oltárukra tették azt, hogy hirdesse minden leszármazottuknak a „kosi nemzettség” ÍZ-TEN-től kapott azon kötelezettségét, hogy a Tudás Megtartói legyenek. De ezzel teljesítették NIN-TUD azon óhaját is, melyet így mondott:

„Munkálkodjatok, hogy a KOS ÉKE TÜNDÖKÖLJÖN a Földön.”

21. Így lett az aranyból formált „égi Kos” a „Minden Kezdet” örök jelképe a kosiaknál. De arra is emlékeztette őket mindig, hogy ősapjuk — ADAMU — volt ÍZ-TEN egyetlen teremtménye az égi szellem-világban, akit ÍZ-TEN akaratára — már az égi-lakók között — anyagi

testben teremtett és így a kosiak — vagy Kusok — mind-mind égi származású Isten-Fiak, hiszen szülőanyjuk az Élet-Anyja — NIN-TI, aki ADAMU-val a Földre szállva — Héve lett itt a földön. És azért nevezték magukat a „kosiak” KUS néven, hogy elkülönítsék nevüket az égi szárnyas KOS fogalmától.

22. KUS szó alatt tehát a „minden kezdet” — az égi KOS csillagkép idejében földre érkezett Isten-fiak — leszármazottait kell érteni, akik ÍZ-TEN tökéletességének és hatalmasságának a világából érkeztek a Földre. Ezt a MÁS-VILAGOT ők így nevezték: KÁM. — Tehát: KÁM-ból jött a földre az EM-BAR és leszármazottai lettek a földi kezdet népe: A KUS.

23. És a KUS nép nagyon jól tudta azt, hogy ÉN-LIL leszállt a földre és annak belsejét magokkal, ércekkel és minden jóval ellátta, mielőtt oda életet adott. A KUSOK magukat ÉN-LIL népének tartották, hittek és NIN-LIL-t pedig ÉN-LIL párjának vallották.

Így imádkoztak — ÉN-LIL-hez:

„ÉN-LIL URUNK!

TE, ki sorsunkat megszabtad és bizalmaddal népednek választottál minket.

Világunk Édesapja,
A REND és a TÖRVÉNY adója,
Népünk Pásztora
Napkelettől — napnyugatig,
Add a Kegyelmedet nekünk.”

24. Nagyon sok idő múlt el így a „kezdet” óta. Az égből a földre küldött uralkodó hatalom — a Fényözön által — bőséget, boldogságot, gazdagságot és békességet teremtett a Káldeusok földjén. De a „bőség” fiai nagyon sokban különböztek már a „kezdet” fiaitól. Mert a „bőséget” a tudás és a műveltség magas foka hozta és a „bőség” fiainak a „kezdet” sok munkája, ügyessége és találékonysága biztosította a jólét és a gondtalan élet feltételeit.

25. És most a „bőség” fiai megfélemltek az égiekkel kötött Szövetségről. Azt hitték, hogy a Föld embere egyedül is tud élni — az égiek segítségével nélkül. Hát élt is — ÍZ-TEN kegyelméből — a kezdetből fogva tejjel-mézzel folyó, áldott bőségben, ami körülvette őt. De amíg a „kezdetbeli” ősök ártatlansága megelégedett a földek sok szép termésével, a fáknek gazdag gyümölcseivel itt, a boldogság honában, a „bőség” fiai — a Tudás által épített pompás városaikban —

a szeretet helyett a vetélkedést választották. A régi ártatlanságot az önzés váltotta fel és Én-Lil népe lelkében elszegényedett. A tiszta gondolatokat a sötétség takarta be és elmaradtak ÉN-LIL dicséretében. A nép ismét SAG-KUG-GA, azaz tudatlanná lett. ÉN-LIL-hez csak akkor fohászkodtak, ha a betegség gyötörte őket, vagy a bajok sokasága nehezedett rájuk és a földi kincsekkel pompázó Káldea diszes palotáinak lakói már nem hallották az Ég üzenetét.

26. Pedig nagyon fontos lett volna — éppen most — a SZÖVETSÉG megtartása. Fontos lett volna az égi lakókkal való kapcsolat, azok szavának értéke és megfogadása, mert a földi elemek háborgása most éppen a Káldeusok földjét közelítette.
27. Az Ég lakói szorgalmasan küldték a figyelmeztetést a Föld emberének arról, hogy a földi vizek tombolásba kezdtek. Hogy a Föld gyomrából kitörtek a tüzek és sűrű, sötét felhőkből szakad a vihar, melyet iszonyú szelek ereje sodor a Káldeusok földje felé. — De pusztába kiáltott szó lett az égiek intése, mert a földiek egymástól nyerve a dicsőséget — nem keresték már ÉN-LIL

dicsőségét.

28. NIN-TUD és vele a földi édesanyák oltalmazója — az égi INANA — hullatták bús könnyeiket, de a Föld öntelt embere már azt sem vette észre, hogy e könnyecseppekből fakadtak a gyöngyvirágok.
29. ÉN-KI is Tűnődve nézte teremtményeit. Figyelte templomának papjait, amint se-lyemben, arany ruhákban pompáztak és — bár ÍZ-TEN földi helytartóinak hirdették magukat — nem ÍZ-TEN dicsőségét szolgálták, hanem a templom gazdagságát és kincstárát gyarapították. Földi hatalmasokat dicsértek és nem ÉN-LIL — Napkelettől-Napnyugatig terjedő — örök, égi királyságát. Nem voltak többé ÉN-LIL hűséges fiai, hanem országuk bőségének gazdag és ÍZ-TEN-t feledő hatalmasai, akik a hatalomban — szeretet nélkül — vetélkedtek egymással.
30. Az Ég lakói szomorúan nézték a Föld embereit. És — amikor ÉN-LIL az égi lakók nagy szomorúságát látta, szózata így hangzott: „Én az erőmet adtam nekik, hogy — mint Isten-Fiak — azzal uralkodjanak a földön. Teremthetnek és rombolhatnak. Követhetik a test és az anyag kíváncalmait is, de élniök kell az én Lel-

kem erejével. Úgy mondtam nekik, amikor SZÖVETSEGET kötöttem velük, hogy amíg Bennem maradnak a szeretetben, én is őbennük vagyok és, amit kérnek, azt megadom nekik. De aki nem marad Énbennem a Szeretetben — az kivettetik.”

31. Így szentesítette ÉN-LIL-nek — a Világ Világosságának — szava azt az ítéletet, amit — az ÍZ-TEN-t felejtő — földi ember önmaga felett hozott, amikor megszegte a Szövetséget és nem ügyelt többé az Égi Szóra. Nem ügyelt, mert önhittén azt vélte, hogy ÍZ-TEN nélkül is élhet. Élt is addig, amíg a közelgő vész el nem érte.
32. De a gazdagságban pompázó földi hatalmasok között mégis akadt egy, aki megtartotta ÉN-LIL Szövetségét. EGY — aki nem feledkezett el a Kusok őseinek ígéretéről és népével együtt — buzgó imádkozással — IZ-TEN-nek adott dicséretet. KUS-KUR-RU város királyának — UBARTUTU-nak — fia volt az, aki hűséggel szolgálta a Világ Világosságát és minél jobban látta a többi város népének ÍZ-TEN-től és ÉN-LIL-től való elfordulását, annál jobban intette népét — így: „Magasztaljátok ÉN-LIL-t, a Világ Vi-

lágosságát lelketekben, mert Ő jó és irgalma örökkévaló.” És a nép követte királyát. Így — együtt — tartották meg a régiek által kötött SZÖVETSEGET.

33. ÉN-KI örömmel látta KUS-KUR-RU lakóinak szívbeli hűségét és UBARTUTU fiát — ÍZ-TEN-hez való ragaszkodása szerint — ZI-UD-LIL-DU néven illette, ami a káldeusok nyelvén annyit jelent: „A LÉLEKTŐL SZÜLETETT ÖRÖK ÉLET.”
34. ÉN-KI segíteni akart a hűségben és szeretetben élő hiveinek és ezért megjelent álmában ZIUDLILDU-nak és mondta neki: „Állj a fal mellé. Szedd össze népedet és sietve építsetek egy hatalmas bárkát. De ne nádfonatból legyen az, hanem erős fából készüljön és tetőt is ácsoljatok rá, hogy a víz felülről se ömölhessen bele.”
35. ZIUDLILDU — amint felébredt a különös álamból — kiment a hatalmas templom falához és az álomban látottakat eszmélte éppen, amikor fülébe egy szózat csengett így: „Ennél a falnál építsd a bárkát és tedd bele egész nemzetségedet. Sietve siessetek, mert Vizözön közeleg, mely elpusztítja országotokat.”

36. ZIUDLILDU akkor leborult a templom fala mellett és így kiáltott az ég felé hangos szóval: „ÍZ-TEN! Áraszd ki ránk Szent Lelkedet és minden új életre kél majd. Te vagy a Hatalmas, aki megújítod a föld színét.”

Aztán összehívta népét és egy hatalmas bárka építésébe kezdtek — az égi szótat szerint. Hosszú cédrusfákból ácsolták annak gerincét és vastag pallókkal borították be azt. Szurokkal töltötték ki az illesztéseket. Magasra építették és jól kiszámították a merülését, hogy az egész népet elbirja majd. Betetőzték úgy, mintha hatalmas ház lenne az. Csak egy nyílást hagytak rajta, melyre nagy kaput illesztettek, de az is úgy csukódott, hogy azon a víz nem tudott behatolni.

A nagy bárkában volt helye KUS-KUR-RU minden emberének és minden állatának.

37. És mialatt KUS-KUR-RU népe szorgalmaskodott és éjjel nappal ácsolták nagy bárkájukat, a többi városokban csak folyt a földi örömeikben, jólétben, bőségben a gondtalan és önző élet.
38. Aztán egyszer csak megindult a fergeteg. Sötét felhők borították el az eget. Nap-sugár helyett villámok ezrei csapkodtak

mindenfelé és megnyíltak az egek csatornái. Ömlött a víz és a szelek iszonyú erővel seperték mindenüvé a szakadó eső vizét a Káldeusok földjén. De hatalmas vizár is ömlött a földön a szelek sodrásával és lassan elborított mindent. Embert, állatot, házat, várost és a nagy pálmafák ágai sem látszóttak ki a víz tengeréből. Hét napon és hét éjszakán át tombolt a vizek árja a földön és hét napon és hét éjszakán át ömlött a víz az égből.

39. És elpusztultak mind a városok és minden ember is, csak KUS-KUR-RU népe húzódott be a nagy bárkába és berekesztették jól annak ajtaját is. A templom fala mellett állt a bárka, és amint nőtt a víz özöne, egyre jobban úszott a vízen az. Amikor pedig a vízözön a templomot is elborította — a víz-tenger színén sodorta a bárkát a déli szél észak felé.
40. Hét nap és hét éjjelen át a szökőár és a felhőszakadás viharjának vize elborította a földet. Egyedül ZIUDLILDU nagy bárkája dacolt a vésszel és úszott a hatalmas tengerré vált vizek tetején.
41. A hetedik napon aztán elcsendesült a vihar. Lelohadt a szél ereje és elmúlt a fergeteg. Szétnyíltak az ég felhői és áldott sugarát szórta le a víz özönére a NAP.

Fény jött újra az égből. ZIUDLILDU kitérte a bárka nagy kapuját és napsugár ömlött a bárka belsejébe is. ZIUDLILDU akkor népével a NAP felé fordult és hálaadó imával köszönték meg a Napisten áldott sugarait. — Azután a király leületet egy ökröt és hozzá egy juhot is levágatott. Örömlakomája volt a megmenekült nemzetségnek és amikor a nap lenyugodott, az égi bika fénylő, hatalmas szarva tükröződött a vizen és adott nekik világosságot.

42. Az égi és földi életek felmagasztaltja. Bölcsességed vihart apaszt el és magasztos léteket teremt. Az Ég ÉN-LILje az ég és föld életerejét adta beléjük így megint és a Föld újra-virágzását rendelé.
43. Am ZIUDLILDU, a megmaradt király, alázatosan borult le ÉN-LIL elé és ÉN-LIL — az égilakókhoz hasonló — örök életre hívta el őt, örök-életet teremtve belé. Aztán „a királyi nép magjának megtartója” nevet adta neki.
44. Örök lakóhelyül a hatalom hegyét, NI-TUK-ki hegyét, rendelte részére. Ez az az ország, amelynek leírt nevét a későbbi időben „DILMUN”-nak olvasták. Am a „TUK” szónak vélt írásjelet a káldeusok a „KOS” csillagkép nevébe is beleírták,

de ők ezt a jelet „HUN” szónak olvasták. Így lett — a mai napig — káldeus nyelven mondva — a „KOS” csillagképnek a neve „mul LU-HUN”... és ez azt jelenti: „a HUN-EMBER-CSILLAGA”. De még más formában is leírták a káldeusok a „KOS” csillagkép nevét... így: „mul LU-HUN-GA”. Ennek jelentése pedig: a „HUN-EMBER-HAZÁNAK CSILLAGA.” Ezek értelmében, a régi káldeusok nem NI-TUK-ki, hanem NI-HUN-ki néven ismerhették ZIUDLILDU örök lakóhelyét, vagyis azt, amit a káldeusok után Káldeába települt új népek már DILMUN-nak neveztek. Ha a régi káldeusok szerint olvassuk az agyagtábla ékírásos szövegét — „KUR-NI-HUN-ki” módon, akkor ezt a kifejezést „HUN ORSZAG HEGYE”-nek kell értelmezni.

ZIUDLILDU-nak, a vízözön hajósának, az égből a földre rendelt uralkodó hatalom királyának, ÉN-LIL népe megtartójának, örök lakóhelyül, ÉN-LIL így HUN-ORSZAG (DILMUN) hegyét jelölte ki. És ott él örökre az, aki hűségesen megtartotta ÉN-LIL SZÖVETSÉGÉT.

**A VIZÖZÖN ELŐTTI KÁLD VÁROSOK
KÉSŐBBI NEVEI:**

ERIDU... neve megmaradt a mai napig.

BAD-NAGAR-DIS... BAD-TIBIRRA.

PÍR-PÍR-AG semita nyelven ismert, így:
LARAK.

PÍR-KIB-NUN mai neve... **SIPPAR.**

KUS-KUR-RU — ugyancsak semita nyelven:
SURUPPAK.

* * *

ZI UD-LIL-DU nevét sok assziriológus —
helytelenül — **ZIUSUDRA**-nak olvassa.
A semita-akkád nyelven írt „Vizözön
éposz”-ban neve: **UT-NAPISTIM**, **UT-
NAPISTU** vagy **UT-NAPISTEN**.